

найрозповсюдженішою підприємницькою структурою серед них є агрохолдинги. Створення агрохолдингів було своєрідною відповіддю на ті виклики, що селяни не могли вирішити самотійно.

Створення інтегрованих структур в Україні є об'єктивною реакцією на потребу вітчизняної економіки в структурних змінах, тобто у відновленні та встановленні між господарюючими суб'єктами досить міцних майнових та фінансових зв'язків та в утворенні на їх основі нових фінансово-стійких організаційних структур, здатних стимулювати зростання матеріального виробництва в регіонах і в країні в цілому. Аграрні підприємства вступають в інтеграційні зв'язки, намагаючись знизити ризик, пов'язаний з сільськогосподарським виробництвом, його залежністю від погодно-кліматичних умов, стихійного ринку продукції, необхідністю підвищення її конкурентоспроможності. Переробні та інші підприємства АПК також намагаються забезпечити собі стабільні доходи, завдяки наявності надійної сировинної бази або ринків збуту своєї продукції або послуг. Потрібно також зазначити, що за останні три-чотири роки в нашому АПК істотно змінилася структура зернових посівів. Що, у свою чергу, відбилося й на зміні розмірів самих сільгоспугідь. Вони істотно зросли, оскільки обробляти зернові на великих площах набагато вигідніше, ніж на дрібних і розрізаних наділах.

*Пилипенко С., Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка
Науковий керівник - Смігунова О.В., к.е.н, доцент*

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Якщо у першій половині ХХ століття вважалося, що найбільш негативний ефект на природне навколишнє середовище здійснюють промисловість і транспорт, то в подальшому саме сільськогосподарське виробництво зайняло провідне місце в порушення природної рівноваги [1].

На сьогоднішній день розвиток сільськогосподарського виробництва характеризується наступними тенденціями: переважанням монокультур, що призводить до інтенсивного витрачання органічних речовин ґрунтів; трансформацією структури ґрунтів, їх механічного, фізичного та хімічного складу; потужним втручанням людини в екосистеми через використання засобів догляду за рослинами; виведенням та переважним використанням сортових культур, нездатних виживати поза створеними людиною умовами тощо.

В умовах глобалізації екологізація сільського господарства набуває стратегічного значення. Вона полягає в задоволенні споживачів світового ринку екологічно безпечною продукцією, зменшенні негативного, подекуди руйнівного впливу аграрного виробництва на навколишнє середовище, запровадженні екологічних інновацій. Метою процесу екологізації є збереження природних ресурсів та відновлення якісних компонентів природного середовища за рахунок процесу самовідновлення на основі використання новітніх екологічно безпечних технологій та інноваційних розробок. Екологічно спрямоване сільськогосподарське виробництво потребує розроблення та застосування таких методів організації господарської діяльності в аграрній сфері, які були б здатні забезпечити задоволення попиту на продукцію галузі поряд із одночасним зменшенням негативного впливу на довкілля та сприянням сталому розвитку сільських територій [3,5].

На сьогодні напрями екологізації агросфери полягають в, зокрема, наступному [5]. По-перше, застосування альтернативних методів обробки ґрунтів та вирощування органічної продукції. За даними дослідницького інституту органічного сільського господарства та Міжнародної федерації органічних сільськогосподарських рухів, Україна посідає 11-е місце в Європі за площею органічних сільгоспугідь. Однак за обсягом внутрішнього ринку органічних продуктів Україна займає лише 25-е місце в Європі. З кожного гектара органічних сільгоспугідь у нашій країні на внутрішній ринок потрапляє продукції лише на 50 євро, тоді як в країнах Європи - аж 2345 євро, тобто у 47 разів більше [2].

По-друге, вдосконалення технологій виробництва та перероблення відходів, створення галузі перероблення відходів виробництва, утилізації тощо.

По-третє, використання досвіду країн, які використовують економічно та соціально ефективні інструменти забезпечення екологізаційного розвитку сільського господарства. Так, в межах Європейського Союзу законодавчо закріплено виділення 5% земель сільськогосподарських підприємств під «землі особливого використання для екологічних цілей»: живих огорож, захисних зон водойм та ін.

По-четверте, сприяння розвитку міжнародної співпраці в сфері екологізації сільського господарства. Згідно конференції ООН зі сталого розвитку "Ріо+20" (2012) заходи щодо відновлення навколишнього природного середовища, в тому числі, пов'язані з розвитком сфери сільського господарства, мають застосовуватись на усіх рівнях управління у взаємодії із суспільством, державою і міжнародними організаціями. [4].

Для України сільське господарство є однією з базових галузей господарювання, що може задовольнити потреби внутрішнього ринку та забезпечити провідні експортоорієнтовані позиції держави. Ефективність системних перетворень у сфері екологізації сільськогосподарського виробництва значною мірою залежить від створення економічного механізму, який стимулюватиме екологізацію виробничих процесів у сільському господарстві та обмежуватиме шкідливе для навколишнього природного середовища виробництво.

Список використаних джерел:

1. Дорофєєв О. В. Наслідки впливу інтенсифікації землеробства на екологічну рівновагу навколишнього середовища / О.В. Дорофєєв // ВІСНИК Полтавської державної аграрної академії: Економіка. – 2011. - № 4. – С. 136 – 141.

2. Органічне землеробство в Україні є одним з найпривабливіших напрямів для інвестицій [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://zik.ua/news/2017/09/29/organichne_zemlerobstvo_v_ukraini_ie_odnym_z_nayprivablyvishyh_napryamiv_dlya_1176765.

3. Дудник О.В. Стратегії мінімізації ризиків в системі антикризового управління / О.В. Дудник, О.В. Смігунова, К.С. Богомолова// Вісник ХНТУСГ : Економічні науки. – Харків : ХНТУС. - 2017. - Вип. 185. – С. 191 – 200.

4. Рио+20. Конференція Організації Об'єднаних Націй по устійчивому розвитку [Електронний ресурс] / Рио-де-Жанейро, Бразилія, 20—22 июня 2012 г. — Режим доступа : www.un.org/ru/sustainablefuture/brochure.pdf.

5. Цибуляк А.Г. Екологізація сільського господарства в умовах глобалізації / А. Г. Цибуляк // Агросвіт. - 2016. - № 9. - С. 34-38.

*Пилипенко К., Чернюк А.,
Чорноморський національний університет імені Петра
Могили, Миколаїв
Науковий керівник: к.е.н., Філімонова О.Б.*

ВИДАТКИ БЮДЖЕТУ НА СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Видатки бюджету відіграють провідну роль у фінансовому забезпеченні потреб соціально-економічного розвитку суспільства. За допомогою видатків з бюджету держава має можливість стимулювати і розвиток сільського господарства. [1] Зараз сільське господарство є однієї з провідних галузей економіки України та відіграє важливу роль в міжнародній спеціалізації нашої країни.

Дані щодо видатків з державного бюджету на сільське господарство наведено в табл.1 [2].

Таблиця 1

Динаміка видатків з державного бюджету на сільське
господарство, грн

Рік	Видатки
2017	10 523 636 241,74
2016	4 075 322 332,56
2015	4 143 725 303,27
2014	4 658 255 637,06
2013	4 707 070 430,15

Джерело: дані офіційного сайту казначейства України